

Ametialaseks kasutamiseks.

EESTI NSV PROKURATUUR  
KRIMINAALKOHTU JÄRELEVALVE OSAKOND  
TSIVIILKOHTU JÄRELEVALVE OSAKOND

SEADUSLIK JA JUHENDAV MATERJAL KRIMINAAL-  
JA TSIVIILASJADE KOHTULIKUKS LAHENDAMISEKS

1960—1969

TALLINN, 1969, SEPTEMBER

Ar...

A - 96703

Ametialaseks kasutamiseks.



EESTI NSV PROKURATUUR  
KRIMINAALKOHTU JARELEVALVE OSAKOND  
TSIVIILKOHTU JARELEVALVE OSAKOND

SEADUSLIK JA JUHENDAV MATERJAL KRIMINAAL-  
JA TSIVIILASJADE KOHTULIKUKS LAHENDAMISEKS

1960—1969

ARHIIVKOGU

TALLINN, 1969, SEPTEMBER



ARHIIVKOGU

TARTU ÜLIKOOLI  
RAAMATUKOGU

# I. KRIMINAALASJAD

## 1. Huligaansus

1) Kohtupraktikast huligaansuse asjades — NSV Liidu ÜK pl. 1964. a. 22. detsembri määrus nr. 17 (avaldatud Eesti NSV ÜK bülletäänis, 1965, nr. 1, lk. 8—11).

...  
p. 4.

Kohtud peavad eristama huligaansust teistest kuritegudest, olenevalt süüdlase tahtluse sisust ja suunitlusest, tema poolt toimepandud tegude motiividest, eesmärgist ja asjaoludest.

Solvamist, peksmist, kergeste või vähem raskete (Eesti NSV KrK § 108 — koostaja märkus) kehavigastuste tekitamist ja muid sarnaseid tegusid, mis olid toime pandud isiklikel motiividel, võib kvalifitseerida huligaansusena ainult siis, kui need olid seotud avaliku korra jämeda rikkumisega ja väljendasid ilmselt lugupidamatust ühiskonna suhtes. Seejuures tuleb kohtutel silmas pidada, et huligaansed teod, mis on seotud nimetatud kallaletungidega isiksusele, on täielikult hõlmatud huligaansuse koosseisuga ega nõua täiendavat kvalifitseerimist KrK paragrahvide järgi, mis näevad ette vastutuse isikuvas-taste kuritegude eest...

p. 5.

Huligaansusest raskemate kuritegude (tahtlik tapmine, üliraske kehavigastuse tahtlik tekitamine jt.) toimepanemist huligaansetel ajendeil tuleb kvalifitseerida KrK vastavate paragrahvide järgi, mis näevad ette vastutuse nende raskemate kuritegude eest. (Eesti NSV KrK § 101 p. 2 või 107 lg. 2 p. 2 — koostaja märkus.) Neid tegusid võib kvalifitseerida kogumis huligaansusega ainult tingimusel, kui huligaansus ja teine raskem kuritegu, mis oli toime pandud huligaansetel ajendeil, kujutavad endast iseseisvaid, reaalselt konkureerivaid kuritegusid.

p. 6.

Huligaansete tegude kvalifitseerimisel kuritahtliku huligaansusena peab kohtuotsuses (ja ka süüdistuses — koostaja märkus) olema tingimata märgitud, nimelt millise kvalifitseeriva tunnuse järgi tunnistatakse süüdlase tegu kuritahtlikuks huligaansuseks. On lubamatu tõlgendada nii laiendavalt kui ka kitsendavalt seaduses näidatud asjaolusid, mis raskendavad vastutust huligaansuse eest...

p. 6 «v» — kehtib NSV Liidu ÜK pl. 1966. a. 3. detsembri

määruse nr. 9 «Täienduste ja muudatuste tegemisest NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määrustes» redaktsioonis:

**p. 6 «v»:** Kvalifitseerides huligaansust kuritahtliku huligaansusena süüdlase tegudes erilise künnilisuse või erilise jõhkruuse tunnusel peab kohus näitama kohtuotsuses (ja uurimisorgan süüdistuse esitamisel — koostaja märkus), milliseid süüdlase konkreetseid tegusid ta loeb eriti künniliseks või eriti jõhkraks, näiteks isiksuse üle mõnitamine ja irvitamine, massiürituse katkestamine jms.

Nimetatud kvalifitseerivate tunnuste hindamisel peab kohus nagu teistelgi juhtudel arvestama kõiki konkreetseid asjaolusid nende kogumis. (Avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 2, lk. 129.)

**p. 6 «b»** teisest lõigust on välja jäetud sõnad: «aga ka iga-sugune muu vastuhakkamine, kui liiduvabariigi seadusandlus ei näe ette sellist vastuhakkamist huligaansuse kvalifitseeriva tunnusena» — NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 24. juuni määrus nr. 7 «Muudatuste tegemisest mõningais NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määrustes kriminaalasjades» p. 7 (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 5, lk. 310).

2) Kohtuorganite tegevuse parandamisest võitluses kuritegevusega — NSV Liidu ÜK pl. 1966. a. 26. augusti määrus nr. 7 (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 1, lk. 55—58).

**p. 17.**

Huligaansus, mille toimepanemisel kasutati või püüti kasutada **ükskõik millist nuga**, kuulub kvalifitseerimisele 1966. a. 26. juuli seadluse § 9 lg. 3 järgi.

Spetsiaalselt kehavigastuste tekitamiseks kohandatud esemete hulka (seaduse § 9 lg. 3) võib arvata ka sellised, kuigi eelnevalt mitte mingil määral töödeldud esemed, mis süüdlane oli varem ette valmistanud ja mis asusid tema juures selleks, et neid huligaansete tegude toimepanemisel kasutada.

Märkus: nimetatud säte (p. 17) on täiendatud 3., 4. ja 5. lõikega järgmiselt: «Kuriteokohalt võetud ja kehavigastuste tekitamiseks mitte spetsiaalselt kohandatud esemete, sealhulgas majanduslikuks ja elukondlikuks tarbeks ettenähtud esemete kasutamine või kasutamise katse ei anna alust tegude kvalifitseerimiseks 1966. a. 26. juuli seadluse § 9 lg. 3 järgi.

Kohtud peavad tähelepanelikult uurima asjaolusid, mis on seotud huligaansete tegude toimepanemisel relva või muude esemete kasutamise või kasutamise katsega, pidades silmas, et süüdlase tegudes võivad teatavalt juhtumel esineda huligaansusest raskema kuriteo, näiteks tahtliku tapmise katse, tahtliku raske kehavigastuse (Eesti NSV KrK § 107 — koostaja märkus) tekitamise jms. tunnused.

Selgitada kohtuile, et kui huligaansete tegude toimepanemisel relva või teiste, seadluse § 9 lg. 3 näidatud esemete kasutamisega kaasnes vara hävitamine või rikkumine või muude tegude toimepanemine, kuid relva kasutamine ei ohustanud kodanike tervist, ei või süüdlase tegusid kvalifitseerida 1966. a. 26. juuli seadluse § 9 lg. 3. järgi.

— Vt. NSV Liidu ÜK pl. 1967. a. 19. detsembri määrus nr. 8 «Täienduste tegemisest NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1966. a. 26. augusti määruses nr. 7 ja 1966. a. 3. detsembri määruses nr. 8» (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 2, lk. 131).

### 3) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1968. a. 16. mai otsus

«NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1966. a. 26. juuli seadluse «Huligaansuse eest vastutuse tugevdamisest» 9. paragrahvi kohaldamise kohta» — (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 5, lk. 304).

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium selgitab, et isikud, kes omavad karistatust huligaansuse eest ja kes pärast seda on toime pannud teistkordse pishuligaansuse (s. t. kaks pishuligaansust — koostaja märkus), samuti isikud, kes omavad karistatust teistkordse pishuligaansuse eest ja kes pärast seda on toime pannud huligaanseid tegusid, mis on ette nähtud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1966. a. 26. juuli seadluse § 9 lg. 1, kannavad vastutust nimetatud seadluse § 9 lg. 1 järgi.

4) NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu otsustest abinõude kohta kuritegevusvastase võitluse tugevdamiseks tulenevate ülesannete täitmise käigust kohtutes —

**NSV Liidu ÜK pl. 1966. a. 3. detsembri määrus nr. 8** (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 2, lk. 129–131).

p. 5.

Mitte lubada pishuligaansuse eest administratiivvastutusele võtta isikuid, kelle teod sisaldavad kuritegude (vargus, omavoli, solvamine, löömine, kergete kehavigastuste tekitamine jms.) või õiguserikkumise tunnuseid, mis ei kujuta endast pishuligaansust, kuid seaduse järgi toovad kaasa administratiivvastutuse (jooanud olekus avalikesse kohtadesse ilmumine, liikluseeskirjade rikkumine, kohaliku tööraha saadikute nõukogu üldkohustuslike otsuste rikkumine jms.)...

p. 8.

Isik, kes oli varem süüdi mõistetud huligaansuse eest ja pärast seda pani toime pishuligaansuse, kuivõrd seaduses tei-

siti ei ole ette nähtud, kuulub vastutusele võtmisele NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1966. a. 26. juuli seadluse § 1 järgi, s. o. pishuligaansuse eest.

Nimetatud määruse p. 6 kehtib seoses NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1968. a. 16. mai otsusega järgmises reaktisioonis:

**p. 6.** Selgitada, et huligaansus loetakse kuritahtlikuks sama kuriteo eest varasema karistatuse olemasolu tunnustel sel juhtumil, kui karistus ei ole kustutatud või kustunud seadusega kindlaksmääratud korras. Seejuures tuleb silmas pidada, et huligaansuse kvalifitseeriv tunnus on varasem karistus Vene NFSV KrK § 206 lg. 1 või 2 (1960. a. red.) järgi (Eesti NSV KrK §§ 195 või 196), samuti ka karistus NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1966. a. 26. juuli seadluse § 9 mõne lõike järgi, välja arvatud karistus korduva pishuligaansuse eest.

Kriminaalasjade läbivaatamisel isikute suhtes, kes on vastutusele võetud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1966. a. 26. juuli seadluse § 9 lg. 1 järgi, tuleb kohtuotsuses näidata, kas isik mõistetakse süüdi ühe aasta jooksul korduva pishuligaansuse toimepanemise tunnustel või seoses tegude toimepanemisega, mis jämedalt rikuvad ühiskondlikku korda ja väljendavad ilmset lugupidamatust ühiskonna vastu. —

NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 17. oktoobri määrus nr. 9 «Kohtuorganite tegevusest võitluses kuritegevusega» p. 7 (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1969, nr. 1, 66).

**p. 12.** on täiendatud 2., 3. ja 4. lõikega vastavalt NSV Liidu ÜK pl. 1967. a. 19. detsembri määrusele nr. 8 «Täienduste tegemisest NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1966. a. 26. augusti määruses nr. 7 ja 1966. a. 3. detsembri määruses nr. 8» (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 2, lk. 131).

5) Kohtuistungite tegevusest võitluses kuritegevusega — NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 17. oktoobri määrus nr. 9 (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1969, nr. 1, lk. 64—66).

## 2. Miilitsatöötaja või rahvamalevlase vastu suunatud kuriteod

1) «Kohtupraktikast seadusandluse rakendamisel vastutuse kohta ründe eest miilitsatöötajate või rahvamalevlaste elule, tervisele või väärikusele» —

NSV Liidu ÜK pl. 1963. a. 3. juuli määrus nr. 7 (avaldatud

Eesti NSV ÜK bulletin, 1963. nr. 3, lk. 15—20; venekeelses kogumikus lk. 284—292).

p. 6 «v» on vastavalt NSV Liidu ÜK pl. 1966. a. 3. detsembri määrusele nr. 9 «Täienduste ja muudatuste tegemisest NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määrustes» (p. 2) sõnastatud järgmises redaktsioonis:

p. 6 «v»:

«pishuligaansust, mis toob endaga kaasa administratiivvastutuse ja on seotud vastuhakkamisega miilitsatöötajale või rahvamalevlasele nende kohustuste täitmisel ühiskondliku korra kaitse alal, ei tule kvalifitseerida Vene NFSV KrK § 206 lg. 2 ja teiste liiduvabariikide kriminaalkoodeksite vastavate paragrahvide järgi (meie KrK § 195 lg. 2 — koostaja märkus). Sellised teod, olenevalt vastuhakkamise iseloomust, kuuluvad kvalifitseerimisele Vene NFSV KrK § 191<sup>1</sup> lg. 1 või 2 ja teiste liiduvabariikide kriminaalkoodeksite vastavate paragrahvide järgi (meie KrK § 182<sup>1</sup> lg. 1 või 2 — koostaja märkus).»

p. 6 «b» kohaselt «huligaansete tegude lõpetamise järel osutatud vastupanu, sealhulgas seoses süüdlase järgneva kinnipidamisega, ei tule vaadelda kui huligaansuse raskendavat asjaolu ja tuleb kvalifitseerida viimase konkurentsina.»

p.-st 6 «a» — on välja jäetud viimasest lõikest sõnad «aga ka iga muu vastupanu, kui liiduvabariigi seadusandlus ei näe ette sellist huligaansuse kvalifitseerivat tunnust.» — Vt. NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 24. juuni määrus nr. 7 «Muudatuste tegemisest mõningais NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määrustes kriminaalasjades» p. 5 (avaldatud — «Nõukogude Oigus», 1968, nr. 5, lk. 310).

2) Eesti NSV Ülemkohtu esimehe 1966. a. 15. oktoobri kiri nr. 68-54 «Kõigile Eesti NSV rahvakohtunikele» —

p. 9 lg. 5.

1966. a. 26. juuli seadluse § 9 lg. 2 või lg. 3 ettenähtud huligaansuse käigus miilitsatöötajale või rahvamalevlasele Eesti NSV KrK § 182<sup>1</sup> esimeses või teises lõikes ettenähtud vastupanu osutamine on hõlmatud huligaansusega ja konkurentsina kvalifitseerimisele ei kuulu.

### 3. Sotsialistliku vara riisumine

1) «Kohtupraktikast riigi ja ühiskonna vara riisumise asjades» —

NSVL ÜK pl. 1962. a. 31. märtsi määrus nr. 5 (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletinis, 1962, nr. 3, lk. 12—20; venekeelses kogumikus lk. 241—254).

...  
p. 17.

Riigi või ühiskonna vara korduvaid pisiriisumisi, mis on toime pandud ühest ja samast allikast või muude asjaolude puhul, mis tunnistavad süüdlase ühtset tahtlust, tuleb juhtudel, kui riisutu üldine määr ületab pisiriisumisele iseloomulikud piirid, vaadelda kui üht jätkuvat kuritegu ja kvalifitseerida kui vargust, omastamist või muud tunduvas või suures ulatuses riisumise vormi...

p. 19.

Kohtul tuleb arvestada, et riigi või ühiskonna vara riisumist tuleb kvalifitseerida kui korduvat kõigil juhtudel, kui isik on varem toime pannud Eesti NSV KrK § 88 lg. 2 p. 2 tähendatud kuriteo, olenemata sellest, kas ta oli selle eest süüdi mõistetud. Samuti tuleb riisumine tunnistada korduvaks, olenemata sellest, kas vara võeti ühest või mitmest allikast, välja arvatud juhud, kui toimepandud tegusid tuleb vaadelda kui üht jätkuvat kuritegu...

Märkus: määruse p. 3 lg. 2 on tunnistatud kehtetuks (vt. NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 24. juuni määrus nr. 7 «Muudatuste tegemisest mõningais NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määrustes kriminaalasjades» — p. 4 — avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 5, lk. 310).

2) «Kohtupraktikast riigi ja ühiskonna vara riisumise asjades» —

Eesti NSV ÜK pl. 1968. a. 11. detsembri määrus nr. 4 (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1969, nr. 2, lk. 142—143).

...  
p. 3 «g» —

Kodaniku isikliku vara hõivamist tuleb juhul, kui vara asub sotsialistliku organisatsiooni valduses ja kui süüalune on sellest teadlik, kvalifitseerida kui riigi või ühiskonna vara riisumist. Sotsialistliku organisatsiooni valduses olevaks varaks tuleb lugeda näiteks vara, mis on antud hoiule (pandimajja, hoiukassasse, valvatavasse riidehoidu jm.), müügiks (komisjonikaupluse jm.), töötlemiseks või muuks otstarbeks mõnda riiklikku või ühiskondlikku ettevõttesse (keemilisse puhastusse, rätsepa töökotta, pesu vastuvõtu punkti jm.). Eesti NSV TsK § 427 sätetest lähtudes tuleb sotsialistliku organisatsiooni valduses olevaks varaks lugeda ka kodaniku isiklik vara (peale väärtasjade ja raha), mis asub võõrastemajas, ühiselamus,

sanatooriumis, puhkekodus või muude selliste organisatsioonide poolt kodanikele elamiseks antud ruumides, kui vara valdus ei ole katkenud kodaniku enda tegevuse või tegevusetuse tõttu.

3) Kohtute tegevuse parandamisest võitluses riigi ja ühiskonna vara riisumisega —

**NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 24. juuni määrus nr. 6** (avaldatud — «Nõukogude Oigus», 1968, nr. 5, lk. 308—310).

p. 8.

a) valvetöötaja, kes tahtlikult aitas riisumise toimepannud isikul riisutut sellelt territooriumilt välja viia, mida tema valvas, või mõnel muul viisil lõi tingimused riisumiseks, kannab vastutust kui riigi või ühiskonna vara riisumisele kaasaaitaja;

v) isikute tegevus, millega pandi toime riigi või ühiskonna vara mitu riisumist, millega kokku tekitati suures ulatuses kahju, ning kui need pandi toime ühel ja selsamal viisil ja asjaoludel, mis tõendavad tahtlust toime panna riisumist suures ulatuses, kvalifitseeritakse nende paragrahvide järgi, millega nähakse ette vastutus riisumise eest suures ulatuses;

d) riisutud vara väärtuse määramisel, millel on jaehind, tuleb lähtuda jaehinnast nii neil juhtumel, kui riisumine pandi toime organisatsioonist, kes tegeleb jaekaubandusega, kui ka neil juhtumel, kui riisumine pandi toime mõnest muust organisatsioonist. Kui riisutud vara väärtus määratakse kindlaks spetsiaalsete normatiivaktide alusel, siis tuleb juhinduda neist. Kui riisutud varal puudub jaehind või eespool nimetatud spetsiaalsetes normatiivaktides näidatud hind, võib riisutu jaehinna kindlaks määrata analoogilise kauba jaehinna, vajalikel juhtudel aga ekspertiisi abil.

4) Ametialase võltsimisega seotud sotsialistliku omandi riisumise kuriteo asjade kvalifitseerimisest —

**Eesti NSV ÜK pl. 1964. a. 31. märtsi määrus nr. 2** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletinis, 1964, nr. 1 lk. 25).

«Konkurentsi alusel tuleb sotsialistliku omandi riisumise asjades kuriteod kvalifitseerida ainult siis, kui tegemist on reaalkonkurentsi, näiteks kui juba lõpuleviidud sotsialistliku omandi riisumist hiljem varjatakse ametialase võltsimisega, s. o. neil juhtudel kui võltsimine ei ole riisumise viisiks.

Juhtudel, kui ametialane võltsimine on sotsialistliku omandi

riisumise viisiks, tuleb kuritegu kvalifitseerida ainuüksi selle seaduse järgi, milline näeb ette vastutuse riisumise eest.»

#### 5) Röövimine ja avalik vargus

«Kohtupraktikast avaliku varguse ja röövimise asjades» — Eesti NSV ÜK pl. 1963. a. 30. jaan. määrus nr. 1 (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1963, nr. 2, lk. 21—23).

p. 4. Röövimisena tuleb kvalifitseerida sellist vägivalda või vägivaldaga tarvitamise vahetat ähvardamist, mis on ohtlik elule või tervisele ja mis pannakse toime riigi, ühiskonna või kodanike vara hõivamise ja selle omastamise eesmärgil.

See tähendab, et kui võõra vara omandamiseks kasutatud vägivaldaga tagajärjel tekitatakse kannatanule kergeid terviseriket põhjustavaid või siis raskemaid kehavigastusi, tuleb sellist kuritegu kvalifitseerida röövimisena.

Eesti NSV KrK § 141 dispositsioon ei näe ette röövimise puhul tingimata kahjuliku tagajärje saabumist.

Seepärast on röövimise koosseisuküllaldane, kui kasutati või ähvardati kasutada kannatanu suhtes vägivalda, mis ohustas elu või tervist, olenemata kahjulike tagajärgede saabumisest.

Selleks aga, et õigesti järeldada ründe ohtlikkust kannatanu tervisele või elule, peavad kohtud igas konkreetses asjas lähtuma sellest, kas vägivaldaks või vägivaldaga ähvardamiseks kasutatavate vahenditega (kallaletungi intensiivsust arvestades) oli võimalik ohustada kannatanu tervist või elu. Seejuures vägivaldaga ähvardamise korral tuleb peale eelpoolnimetatud asjaolude arvestada ka, millist ohtu tajus kannatanu tema vastu suunatud ähvarduse suhtes. On vajalik silmas pidada, et nendel juhtudel, kui süüdiolenev isik ähvardab kannatanut kõlbmatu vahendiga (näiteks mängupüstoliga), millest aga kannatanu aru ei saa ja on teadmisel, et tema tervis või elu on ohustatud, tuleb sellist tegu kvalifitseerida röövimisena.

Avalik vargus erineb röövimisest selle poolest, et vägivald, mida kasutati või millega ähvardati, ei kujuta ohtu elule või tervisele.

#### 4. Eelnevalt mittelubatud kuriteo varjamine, teadvalt riisutu omandamine (KrK § 203)

«Kohtupraktikast eelnevalt mittelubatud kuritegude varjamise, teadvalt riisutu vara omandamise ja turustamise eest» — NSV Liidu ÜK pl. 1962. a. 31. juuli määrus nr. 11 (avaldatud

Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1962, nr. 4, lk. 17—20, venekeelses kogumikus lk. 302—305).

p. 2.

Kuriteo varjamist, samuti kuritegelikul teel saadud vara omandamist ja turustamist võidakse tunnistada osavõtuks, kui need teod olid lubatud täitjale enne kuriteo kordasaatmist või selle kordasaatmise ajal, või muude põhjuste tõttu (näiteks nende süstemaatilisel kordasaatmisel), mis andsid kuriteo täitjale aluse arvestada sellist kaasabi.

## 5. Tahtlik tapmine

1) Kohtupraktikast tahtliku tapmise asjades — **NSV Liidu ÜK pl. 1960. a. 4. juuni määrus nr. 4** (avaldatud venekeelses kogumikus lk. 263—277).

p. 6...

tahtliku tapmise täideviijaks on mitte ainult see isik, kelle tegu vahetult põhjustas kannatanu surma, vaid ka isik, kes isikute grupi koosseisus tahtlikult võttis kuriteo täideviimise protsessist osa oma tegevusega, mis oli suunatud ühise eesmärgi saavutamisele...

2) Mõnedest kohtupraktikas tekkinud küsimustest tahtliku tapmise asjades — **NSV Liidu ÜK pl. 1963. a. 3. juuli määrus nr. 9** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1963, lk. 23—25; venekeelses kogumikus lk. 280—284).

p. 6.

Röövimise koosseis ei hõlma kannatanult elu võtmist ja seejärel röövkallaletungil toimepandud tahtlikku tapmist tuleb kvalifitseerida Vene NFSV KrK § 102 p. «a» (Eesti NSV KrK § 101 p. 1) järgi, aga sel juhul, kui see on toime pandud eesmärgiga varjata kuritegu või hõlbustada selle sooritamist — ka Vene NFSV KrK § 102 p. «e» (Eesti NSV KrK § 101 p. 3) järgi. Tähendab, süüdlase teod tulevad peale tahtliku tapmise kvalifitseerida veel konkurentsisis Vene NFSV KrK §§-ga 91 (Eesti NSV KrK § 90) või 146 (Eesti NSV KrK § 141).

p. 8.

Tahtlik tapmine, millega kaasneb vägistamine, kuulub kvalifitseerimisele Vene NFSV KrK § 102 p. «e» (Eesti NSV KrK § 101 p. 3) järgi.

p. 14...

Tahtliku tapmise eest raskendavail asjaoludel ebaõigesti kohaldatud KrK paragrahvi (101) punkti asendamine teise sama paragrahvi punktiga on võimalik, kui selline kvalifikatsiooni muutmine ei too endaga kaasa süüdistuse formuleeringu muutuse ja ei riku kohtualuse õigust kaitsele.

## 6. Vägistamine

Kohtupraktikast vägistamise asjades — **NSV Liidu Ülemkohtu pl. 1964. a. 25. märtsi määrus nr. 2** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1964, nr. 2, lk. 12—16).

p. 7....

Kahe või enama vägistamise toimepanemisel, millede eest on ette nähtud vastutus Vene NFSV KrK § 117 (Eesti NSV KrK § 115) erinevates lõigetes, samuti siis, kui ühel juhul pannakse toime vägistamiskatse või osavõtt sellest kuriteost, aga teisel juhul lõpuleviidud vägistamine, tuleb süüdlase teod iga tähendatud kuriteo osas kvalifitseerida iseseisvalt.

p. 10.

Vägistamist võib kvalifitseerida isikute grupi poolt toimepanduna neil juhtudel, kui vägistamisest osavõtnud isikud tegutsesid kannatanu suhtes kooskõlastatult, kusjuures grupilise vägistamisena tuleb kvalifitseerida mitte ainult nende isikute teod, kes panid toime vägivaldse sugulise akti, vaid ka nende isikute teod, kes aitasid neile kaasa vägivalla tarvitamisega kannatanu suhtes. Seejuures isikute teod, kes isiklikult ei pannud toime vägivaldset sugulist akti, kuid vägivalla kasutamise ka kannatanu suhtes aitasid kaasa teistele tema vägistamises, tuleb kvalifitseerida... kuriteo kaastäideviimise, mitte aga kuriteole kaasaaitamisena. ...

## 7. Altkäemaks

Kohtupraktikast altkäemaksu asjades — **NSV Liidu ÜK pl. 1962. a. 31. juuli määrus nr. 9** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1962, nr. 4, lk. 9—14; venekeelses kogumikus lk. 255—263).

... Seaduse otsese ettekirjutuse kohaselt võivad altkäemaksuvõtmise eest kriminaalvastutust kanda üksnes ametiisikud. Kuid mõningatel juhtudel mõistetakse altkäemaksuvõt-

mise eest süüdi töotajaid, kellel ei ole ametiisikulisi volitusi (vagunisaatjad raudteel, juurdelõikajad ateljeedes, töölised elanikkonna olustikulise teenindamise alal jt.) ...

**p. 6.** ... nende töötajate suhtes, kes ei ole ametiisikud ja võtavad kodanikelt eritasu neile osutatud teenete eest, mis on seotud eritasu võtjate tootmistegevusega, kui nende käitumises puuduvad teiste kuritegude tunnused (näiteks eraettevõtjalik tegevus, äriiline vahendus, keelatud töödusega tegelemine, kelmus jne.), rakendada administratiivseid, distsiplinaarseid ja ühiskondliku mõjutamise vahendeid ...

**p. 10.**

Neil juhtumitel, kui isik, kes õhutab altkäemaksu andjat, saab temalt raha või muid väärtusi näiliselt altkäemaksu üleandmiseks ametiisikule, faktiliselt aga need väärtused omastab, siis tuleb säärane kuritegu isikute suhtes, kes kallutasid altkäemaksu andma, kvalifitseerida altkäemaksu andmisele kihutamisenä, altkäemaksu andjate suhtes aga altkäemaksu andmise katsena ...

## 8. Transpordialased kuriteod

1) Kohtupraktikast mootorsõidukite või linna elektritranspordivahendite ohutu liiklemise ja eksploatatsiooni eeskirjade rikkumisega seotud asjades —

**NSV Liidu ÜK pl. 1965. a. 9. aprilli määrus nr. 2** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1965, nr. 2, lk. 8—10).

**p. 4.**

Selgitada kohtuile, et vastutus Vene NFSV KrK §-ide 211, 212 ja 252 (Eesti NSV KrK §-d 204, 205 ja 227 — koostaja märkus) järgi tekib olenemata kohast, kus transpordivahendi ohutu liiklemise või eksploatatsiooni eeskirjade rikkumine aset leidis: teel, tänaval, raudteeülesõidukohal, hoovis, põlluteedel, liiklemisel ettevõtete territooriumil jne.

**p. 5.**

Isik, kes kehtivaid eeskirju rikkudes annab transpordivahendi juhtimise üle isikule, kes talle teadvalt on ebakaines olekus või kellelt on ära võetud juhiloa või kellel need üldse puuduvad või kellel pole antud transpordivahendi juhtimiseks nõutavaid õigusi, aga ka isik, kes antud juhul faktiliselt juhtis transpordivahendit, kannavad vastutust liikluseeskirjade rikkumise eest, kui nimetatud tegevusega kaasnesid seaduses ettenähtud tagajärjed ...

p. 6.

Juhtide tegevust, kes on süüdi mootorsõidukite ohutu liiklemise ja eksploatatsiooni eeskirjade kuritegelikus rikkumises ja kes ei osutanud kannatanule abi, **ei tule** täiendavalt kvalifitseerida VNFSV KrK § 127 (Eesti NSV KrK § 125 — koostaja märkus) järgi, kuid peab arvesse võetama karistuse mõistmisel...

2) Kohtupraktikast ohutu liiklemise ja transpordivahendite eksploateerimise eeskirjade rikkumisega seotud kuriteoasjades — **Eesti NSV ÜK pl. 1963. a. 2. detsembri määrus** (avaldatud Eesti NSV ÜK bületäänis, 1964, nr. 1, lk. 19—22).

p. 3 lg. 1. kehtib järgmises redaktsioonis:

Kehtib järgmises redaktsioonis:

«Kohtuotsuse tegemisel kuritegudes Eesti NSV KrK § 204 lg. 1 ja lg. 2 järgi peavad kohtud kaaluma lisakaristuse kohaldamise küsimust ning otsustama, kas tuleb süüdlaselt ära võtta mehhaniseeritud transpordivahendi juhtimise õigus või mitte.»

p. 5 lg. 1 kehtib järgmises redaktsioonis:

«Kohtud peavad ohutu liiklemise ja transpordivahendite eksploateerimise eeskirjade rikkumisega seotud kuriteoasjade arutamisel silmas pidama, et Eesti NSV KrK §-s 204 ettenähtud kuriteo subjektiks on isik, kes juhtis transpordivahendit avarii momendil, samuti isik, kes kehtivaid eeskirju rikkudes andis transpordivahendi juhtimise üle isikule, kes talle teadvalt on ebakaines olekus või kellelt on ära võetud juhiloa või kellel need üldse puuduvad või kellel pole antud transpordivahendi juhtimiseks nõutavaid õigusi, kui nende tegudega põhjustati Eesti NSV KrK §-s 204 ettenähtud tagajärje saabumine».

p. 6 lg. 1 «a» on kehtetu.

p. 7 lg. 1 ja 2 on ühendatud ning kehtivad järgmises redaktsioonis: «Selgitada kohtuile, et vastutus Eesti NSV KrK §-de 204, 205 ja 227 järgi tekib olenemata kohast, kus transpordivahendi ohutu liiklemise või eksploatatsiooni eeskirjade rikkumine aset leidis: teel, tänaval, raudtee ülesõidukohal; hoovis, põlluteedel, liiklemisel ettevõtte territooriumil jne.»

Nimetatud muudatused on tehtud Eesti NSV Ülemkohtu pleenumi 1965. a. 25. septembri määrusega nr. 7 «Eesti NSV Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 2. detsembri määruse nr. 5 «Kohtupraktikast ohutu liiklemise ja transpordivahendite eksploateerimise eeskirjade rikkumisega seotud kuriteoasja-

des» p. 3 lg. 1, p. 5 lg. 1 ja p. 7 muutmise ning p. 6 lg. 1 «a» kehtetuks tunnistamise kohta» (avaldatud Eesti NSV ÜK büll-  
letäanis, 1965, nr. 3, lk. 13).

### 9. PTK tööd desorganiseeriv tegevus (KrK § 75<sup>1</sup>)

«Kohtupraktikast kriminaalvastutusest parandusliku töö  
asutuste tööd desorganiseerivate tegude eest» — **NSV Liidu  
ÜK pl. 1962. a. 3. detsembri määrus nr. 16** (avaldatud Eesti  
NSV ÜK büll-letäanis, 1963, nr. 1, lk. 18—21; venekeelses kogu-  
mikus lk. 236—241).

### 10. Kuriteod töökaitse ja ohutustehnika vastu

«Töökaitse ja ohutustehnika eeskirjade rikkumisega seotud  
kohtuasjade läbivaatamise praktikast ja kohtute osatähtsuse  
tõstmisest nende õiguserikkumiste ärahoidmisel» —  
**NSV Liidu ÜK pl. 1967. a. 30. mai määrus** (avaldatud — «Nõu-  
kogude Õigus», 1967, nr. 5, lk. 319—321).

Märkus: nimetatud määruse rakendamisel tuleb silmas pidada teatud  
erisusi Vene NFSV KrK ja Eesti NSV KrK vastavate paragrahvide osas.

### 11. Narkootiliste ainete ebaseaduslik valmistamine või levitamine

Kohtupraktikast narkootiliste või muude tugevatoimeliste ja  
mürkainete ebaseadusliku valmistamise või levitamise eest —  
**NSV Liidu Ülemkohtu pl. 1966. a. 25. veebruari määrus nr. 1**  
(avaldatud Eesti NSV Ülemkohtu büll-letäanis, 1966, nr. 2, lk.  
25—27).

### 12. Alaealiste kuriteoasjad

1) «Kohtupraktikast alaealiste kuriteoasjades» —  
**NSV Liidu ÜK pl. 1963. a. 3. juuli määrus nr. 6** (avaldatud  
Eesti NSV ÜK büll-letäanis, 1963, nr. 3, lk. 8—14, venekeelses  
kogumikus lk. 305—316).

**p. 5 (lg. 3):** selgitada, et isiku suhtes, kes sooritas kuriteo  
alaealisena, kuid kohtuliku asja arutamise ajaks sai kaheksa-  
teistkümne aastaseks, on kohus, arvestades scoritatud kuriteo  
iseloomu, asjaolusid, süüdistatava isiksust, kooskõlas seaduse  
nõuetega, mis on kehtestatud alaealiste kuriteoasjades, õigus-  
tatud lugema kaitsja osavõttu kriminaalkohtumenetlusest ko-  
hustuslikuks.

**p. 8 «b»:** täisealist kuriteost osavõtjat, kes tõmbas kuriteole

kaasa alla 14 aasta vanuse alaealise, või 14 kuni 16 aasta vanuse nooruki, mille eest viimane seaduse järgi ei kannaks kriminaalvastutust, tuleb tema osavõtu vormist sõltumata vaadelda kui selle konkreetse kuriteo täideviijat ja peale selle tuleb tema tegusid kvalifitseerida kogumis ka KrK paragrahvi järgi, mis näeb ette vastutust alaealise kaasatõmbamise eest kuriteo sooritamisele.

2) Nimetatud määrust on täiendatud (p. 2, p. 4a, p. 5 lg. 3, p. 6, p. 6a, p. 8a, p. 9a, p. 11 lg. 4). — NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 21. märtsi määrus nr. 1 «NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 3. juuli määruse nr. 6 «Kohtupraktikast alaealiste kuriteoasjades» täiendamisest» — (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1968. nr. 4, lk. 243—244).

Märkus. Alaealistele kinnipidamiskoha (alaealiste töökoloonia) liigi määramisel tuleb juhinduda NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1968. a. 3. juuni seadlusega kinnitatud «Alaealiste töökolooniate põhimäärusest» (p-d 8—10). — avaldatud «Jooksva Seadusandluse Bülletäänis» (venekeelne), 1968, juuni.

### 13. Karistuse mõistmine

«NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1962. a. 14. mai määruse nr. 7 «Ülesandeist puuduste kõrvaldamiseks ja kohtute tegevuse edasiseks parandamiseks võitluses kuritegevusega» täitmisest — NSV Liidu Ülemkohtu pl. 1962. a. 3. detsembri määrus nr. 15 (avaldatud Eesti NSV ÜK bülletäänis, 1963, nr. 1, lk. 15—18; venekeelses kogumikus lk. 160—165).

p. 1. ... Neil juhtudel, kui vastavalt seaduse sanktsioonile võidakse karistusena mõista lühiajaline vabadusekaotus, peavad kohtud, arvestades asjaolusid ja süüdlase isiksust, kaaluma küsimust vabadusekaotusega mitteseotud karistumäära kohaldamise võimaluse kohta, andes süüdlase ühiskondlike organisatsioonide ja töötajate kollektiivide palvel neile ümberkasvatamiseks. Lühiajalise vabadusekaotuse kohaldamine, kui seaduses selle kuriteo eest nähakse ette ka muud karistumäärad, mis pole seotud vabadusekaotusega, peab olema kohtu pooll motiveeritud ...

### 14. Karistuse mõistmisest retsidivistidele.

Puuduste kõrvaldamisest kohtute tegevuses võitluses retsidivse kuritegevusega — NSV Liidu Ülemkohtu pl. 1965. a. 29. detsembri määrus nr. 11 (avaldatud Eesti NSV ÜK bülletäänis, 1966, nr. 1, lk. 32—34).

p. 1. Kohustama kohtuid tagama seadusega kehtestatud rangete karistuste kohaldamine retsidivistide suhtes, kes tõrksalt ei soovi asuda paranemise teele.

Karistatust omavale isikule karistuse mõistmisel tuleb kõrvalekaldumatult juhinduda seaduse nõudeist selle kohta, et kuriteo toimepanemist isiku poolt, kes juba varem on toime pannud mingisuguse kuriteo, hinnatakse kui vastutust raskendavat asjaolu... Kui kohus ei anna varem toimepandud kuriteole vastutust raskendava asjaolu tähendust, siis on ta kohustatud kohtuotsuses ära tooma vastavad motiivid.

## 15. PTK režiimi määramine

1) «Kohtute poolt parandusliku töö koloonia liigi määramise korras süüdimõistetuile, kes on karistatud vabadusekaotusega» —

**NSVL ÜK pl. 1961. a. 19. juuni määrus nr. 4** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1962, nr. 1, lk. 18—20; venekeelses kogumikus lk. 213—216).

p. 2 «b» — NSVL ÜK pl. 1963. a. 14. märtsi määruse nr. 1 red.

p. 7 — NSVL ÜK pl. 1962. a. 31. juuli määruse nr. 10 red.

2) **NSV Liidu ÜK pl. 1962. a. 31. juuli määrus nr. 10** «Kohtupraktikast parandusliku töö koloonia liigi määramisest vabadusekaotusele mõistetud isikuile» (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1962, nr. 4, lk. 14—18; venekeelses kogumikus lk. 216—222).

p. 2... Määrates süüdimõistetuile koloonia liigi vähem või enam range režiimiga kui see, mida peab rakendama, on kohus **kohustatud** kohtuotsuses seda motiveerima.

3) **Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1967. a. 25. augusti otsus** «Kinnipidamiskohtadest vabastatud isikute üle administratiivjärelevalve kehtestamise küsimuste kohta» (kus on antud raskete kuritegude loetelu — avaldatud «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 6, lk. 371—372) ning **Eesti NSV prokuröri asetäitja 1967. a. 2. sept. kiri kõigile linna- ja rajooniprokuröridele** eelpoolnimetatud loetelu rakendamises kinnipidamiskoha liigi määramisel süüdlase esmakordsel karistamisel vabadusekaotusega.

Märkus. Kinnipidamiskoha liigi määramisel tuleb ka juhinduda NSV Liidu Ülemnõukogu 1969. a. 11. juuli seadusega NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse aluste §-s 23 tehtud muudatustest ja täiendustest (Krk § 23).

Lisaks sellele tuleb alaealistele kurjategijatele kinnipidamiskoha liigi määramisel juhinduda «Alaealiste Töökolooniate Põhimäärusest» (avaldatud venekeelses «Jooksva Seadusandluse Bülletäänis», 1968, juuni), milles on toodud kuritegude loetelu, mis tingivad tugevdatud režiimiga alaealiste töökoloonia kohaldamise.

## 16. Türmi režiimi kohaldamisest

«NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse aluste § 23 lg. 5 (Eesti NSV KrK § 23 lg. 5 — koostaja märkus) ebaõigest kohaldamisest kohtute poolt isikutele, kellele režiimi kuritahtliku rikkumise eest koloonias vabadusekaotus asendati kinnipidamisega türmis — **NSV Liidu ÜK pl. 1963. a. 3. juuli määrus nr. 11** (avaldatud Eesti NSV ÜK bülletäänis, 1963, nr. 3, lk. 27—28; venekeelses kogumikus lk. 316).

## 17. Samaliigiline või mitte vähem raske kuritegu

«Kohtute poolt karistuse mõistmise praktikast uue samaliigilise või mitte vähem raske kuriteo toimepanemisel» — **NSV Liidu ÜK pl. 1962. a. 3. detsembri määrus nr. 17** (avaldatud Eesti NSV ÜK bülletäänis, 1963, nr. 1, lk. 21—24; venekeelses kogumikus lk. 216—222).

p. 4. ... tuleb silmas pidada, et karistuse lõplik määr ei või ühelgi juhul olla väiksem kui see määr, mis oli mõistetud tingimisi, või see osa karistusest, mis jäi kandmata seoses tingimisi ennetähtaegse vabastamisega ...

Märkus. Antud küsimuses tuleb silmas pidada, et NSV Liidu Ülemnõukogu 1969. a. 11. VII seadusega on NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse alustes tehtud muudatused (Aluste §-de 38, 44 ja 45 osas — vastavalt Eesti NSV KrK §-d 47, 55 ja 56), mille kohaselt karistuste liitmisel ei rakendata põhimõtet «samaliigiline või mitte vähem raske kuritegu», vaid kriteeriumi «uus tahtlik kuritegu».

## 18. Tingimisi süüdimõistmine

«Kohtupraktikast tingimisi süüdimõistmise kohaldamise kohta» — **NSVL ÜK pl. 1961. a. 4. märtsi määrus** (avaldatud Eesti NSV ÜK büllet., 1962, nr. 1, lk. 5—8; venekeelses kogumikus lk. 198—203).

p. 4.

Kohtud, kohaldades tingimisi süüdimõistmist ilma ühiskondliku organisatsiooni või töötajate kollektiivi taotluseta, on vastavalt liiduvabariikide seadusandlusele õigustatud püstitama küsimuse ühiskondliku organisatsiooni või üksiku isiku ees (antud kollektiivi või ühiskondliku organisatsiooni liikmete hulgast) nende nõusoleku kohta võtta enda peale kohustus tingimisi süüdimõistetu järelevalveks ja kasvatustööks temaga.

**p. 5 ja 6 p.** kaotanud kehtivuse NSVL ÜK pl. 1962. a. 3. detsembri määrusega nr. 17.

Märkus. Tingimisi süüdimõistetu poolt katseajal uue kuriteo toimepanemise korral tuleb lähtuda NSV Liidu Ülemnõukogu 1969. a. 11. juuli seadusega NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse aluste §-s 38 (Eesti NSV KrK § 47) tehtud muudatustest.

## 19. Eriti ohtlikuks retsidivistiks tunnistamine

«Kohtupraktikast isikute eriti ohtlikuks retsidivistiks tunnistamisel» — **NSV Liidu ÜK pleenumi 1963. a. 3. juuli määrus nr. 8** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1963, nr. 3, lk. 20—21; venekeelses kogumikus lk. 174—177):

**p. 2.** «Kohtud on kohustatud nõudma uurimisorganeilt kohtuotsuste ärakirjade ja teiste isiku eriti ohtlikuks retsidivistiks tunnistamise küsimuse lahendamisel tähtsust omavate dokumentide liitmist toimiku juurde...»

**p. 9 (lg. 2)** «... Juhul kui kohus selleks küllaldase aluse olemasolul ei arutanud läbi küsimust kohtualuse tunnistamisest eriti ohtlikuks retsidivistiks, võib kassatsiooniastme kohus prokurööri protesti või kannatanu kaebuse alusel, võttes arvesse kõiki asjaolusid antud asjas, vajalikel juhtudel tühistada kohtuotsuse ja saata asja läbivaatamiseks samasse kohtusse teises kohtukoosseisus...»

Märkus. Antud küsimuses tuleb silmas pidada NSV Liidu Ülemnõukogu 1969. a. 11. juuli seadusega NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse aluste täiendamist §-ga 23<sup>1</sup> (eriti ohtlik retsidivist).

Uhtlasi tuleb arvestada, et vastavalt nimetatud seaduse §-le 8 ei kehti «Aluste» § 23<sup>1</sup> punktides 1, 2, 3 ja 4 esitatud tingimused isikute suhtes, kes on kuriteo toime pannud enne nimetatud seaduse jõustumist, s. t. enne 1969. a. 1. novembrit.

## 20. Aumärkide või auastmete äravõtmisest.

Kohtupraktikast «NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse aluste» § 31 kohaldamisel — **NSV Liidu ÜK pl. 1967. a. 25. veebruari määrus nr. 2** (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 3, lk. 195—196).

p. 2. Kohtuil tuleb suurendada nõudlikkust **eeluurimisorganite** suhtes selles osas, et need teeksid kindlaks, kas süüdistataval on ordeneid, medaleid, aunimetusi, sõjaväelisi eri- või muid auastmeid...

Märkus: raskete kuritegude loetelu, milliste eest Eesti NSV KrK § 34 korras võib ära võtta sõjaväelise või muu auastme, ordeni, medali või aunimetuse, on esitatud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1967. a. 25. augusti otsuses «Kinnipidamiskohtadest vabastatud isikute üle administratiivjärelvalve kehtestamise küsimuste kohta» (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 6, lk. 371—372). Vt. Samas küsimuses ka Eesti NSV prokuröri asetäitja 1967. a. 2. septembri kirja kõigile linna- ja rajooniprokuröridele.

## 21. Raskete kuritegude kvalifikatsiooni kooskõlla viimine uue koodeksiga

NSV Liidu 1958. a. 25. detsembri seadluse «NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse aluste kinnitamise kohta» § 2 kohaldamise kohtupraktikast — **NSV Liidu ÜK pl. 1964. a. 22. detsembri määrus nr. 19** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1965, nr. 1, lk. 14—15).

## 22. Tingimisi ennetähtaegne vabastamine karistuse kandmisest

1) «Kohtupraktikast süüdimõistetute tingimisi ennetähtaegselt karistusest vabastamise kohta» — **NSVL ÜK pl. 1961. a. 4. märtsi määrus** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1962, nr. 1, lk. 5—15; venekeelses kogumikus lk. 204—213).

p. 4 «e» — **NSVL ÜK pl. 1962. a. 29. märtsi määruse nr. 4** red.

p. 5 — kaotanud kehtivuse seoses **NSVL ÜK pl. 1962. a. 3. detsembri määrusega nr. 17**.

2) Mõningatest kohtupraktika küsimustest karistuse kandmisest ennetähtaegse, tingimisi-ennetähtaegse vabastamise ja karistuse liigilt kergema karistusega asendamise seadusand-

luse kohaldamisel — **NSV Liidu ÜK pl. 1963. a. 18. detsembri määrus nr. 19** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1964, nr. 1, lk. 15—17).

Märkus: Antud küsimuste lahendamisel tuleb silmas pidada NSV Liidu Ülemnõukogu 1969. a. 11. juuli seadusega NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse alustes tehtud muudatusi ja täiendusi (§-de 44, 44<sup>1</sup>, 45 osas — Eesti NSV KrK §-d 55 ja 56).

### 23. Tingimisi vabastamine kinnipidamiskohast

1) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1964. a. 20. märtsi seadluse «Paranemise teele asunud süüdimõistetute kinnipidamiskohtadest tingimisi vabastamisest saatmiseks tööle rahvamajanduse ettevõtete ehitustele» kohaldamisest kohtute poolt — **NSV Liidu ÜK pl. 1964. a. 25. märtsi määrus nr. 4** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1964, nr. 3, lk. 3—5).

2) NSV Liidu ÜK pl. 1964. a. 25. märtsi määruse nr. 4 «NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1964. a. 20. märtsi seadluse «Paranemise teele asunud süüdimõistetute kinnipidamiskohtadest tingimisi vabastamisest saatmiseks tööle rahvamajanduse ettevõtete ehitustele» kohaldamisest kohtute poolt» täiendamise kohta — **NSV Liidu ÜK pl. 1965. a. 9. aprilli määrus nr. 3** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1965, nr. 2, lk. 10—11).

### 24. Kohtuotsuse täitmine

Mõningatest protsessuaalsetest küsimustest, mis on tekkinud kohtupraktikas kohtuotsuste täitmisel — **NSV Liidu ÜK pl. 1964. a. 22. detsembri määrus nr. 18** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1965, nr. 1, lk. 11—14).

### 25. Kohtuotsuse täitmine tsiviilhagi osas

Kriminaal- ja tsiviilasjades tehtud kohtuotsuste täitmise praktikast riiklikele, kooperatiivsetele ja ühiskondlikele organisatsioonidele kuritegudega tekitatud kahju hüvitamise osas — **NSV Liidu ÜK pl. 1964. a. 25. märtsi määrus nr. 1** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1964, nr. 1, lk. 8—12).

Nimetatud määruse p. 5 lg. 2 ja järgnevad lõiked kehtivad redaktsioonis, mis on sätitud NSV Liidu ÜK pl. 1968. a. 20. detsembri määrusega nr. 11 «Muudatuste tegemisest NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1964. a. 25. märtsi määruses «Kriminaal- ja tsiviilasjades tehtud kohtuotsuste täitmise prakti-

kast riiklikele, kooperatiivsetele ja ühiskondlikele organisatsioonidele kuritegudega tekitatud kahju hüvitamise osas (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1969, nr. 2, lk. 141).

## 26. Kohtukulude sissenõudmisest

«Puuduste kõrvaldamisest kohtukulude sissenõudmise praktikas tsiviil- ja kriminaalasjades» — **NSV Liidu ÜK pl. 1963. a. 18. märtsi määrus nr. 4** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1963, nr. 2, lk. 16—18; venekeelses kogumikus lk. 103—107).

## 27. Kohtu otsusest

**NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1969. a. 30. juuni määrus nr. 4** «Kohtu otsusest» — avaldatud «Nõukogude Õigus», 1969, nr. 5. Nimetatud määruses on esitatud konkreetsed nõudmised kohtu otsuse sisulise ja protsessuaalse külje suhtes nii süütlõendite analüüsi, kuriteo kvalifitseerimise kui ka karistuse mõistmise osas. Nimetatud nõudmised kehtivad ka uurimisorganite suhtes süüdlasele süüdistuse esitamisel, süüdistuskokkuvõtte koostamisel ning prokuröri suhtes riikliku süüdistuse toetamisel.

## 28. Alkoholismivastane sundravi

Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta — **Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1965. a. 24. aprilli seadlus** (avaldatud Eesti NSV ÜK bulletäänis, 1965, nr. 3, lk. 2—3).

Nimetatud seadluse pealkiri kehtib **Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1969. a. 25. juuli seadluse** «Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1965. a. 24. aprilli seadluse «Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta» osalisest muutmisest ja täiendamisest» (p. 2) kohaselt järgmises redaktsioonis: «Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute ja narkomaanide sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta».

Ka seadluse (1965. a. 24. aprill) punktid 1 ja 6 kehtivad Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1969. a. 25. juuli seadluse redaktsioonis.

«p. 6... Omavolilise lahkumise või põgenemise eest ravi- ja tööprofülaktooriumist karistatakse vastavalt «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-le 177!»

Isikud, kellele on mõistetud vabadusekaotus põgenemise ja teiste kuritegude eest, mis on toime pandud sundravi ajal ravi- ja tööprofülaktooriumis, samuti teel profülaktooriumi, kuuluvad pärast karistuse ärakandmist tagasisaatmisele ravi- ja tööprofülaktooriumi järelejäänud ravi ajaks.

p. 7 (1965. a. 24. aprilli seadlusest) kehtib **Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1967. a. 25. augusti seadluse** «Muudatuste ja täienduste tegemise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1965. a. 24. aprilli seadluses «Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta»» redaktsioonis (avaldatud — «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 6, lk. 372).

## II. TSIVIILASJAD

### 1. Elamuõigusest

1. ENSV Ministrite Nõukogu ja ENSV Ametiühingute Nõukogu 1967. a. 20. märtsi määrusega nr. 100 kinnitatud «Eluruume vajavate kodanike arvelevõtmise ja eluruumide andmise korra põhimäärus» (avaldatud ENSV ÜVT, 1967, nr. 16, art. 124).

2. ENSV Ministrite Nõukogu 1966. a. 8. juuni määrusega nr. 282 kinnitatud «Teenistuslike eluruumide andmise korra põhimäärus» (avaldatud ENSV ÜVT, 1966, nr. 27, art. 178; ENSV Ülemkohtu bulletään, 1966, nr. 2, lk. 20—24).

3. ENSV Ministrite Nõukogu 1968. a. 30. jaanuari määrusega nr. 29 kinnitatud «Ühiselamute põhimäärus» (avaldatud ENSV ÜVT, 1968. a. nr. 6, art. 41).

4. ENSV Ministrite Nõukogu 1966. a. 25. jaanuari määrusega nr. 50 kinnitatud «Võõrastemajade kasutamise eeskirjad» (avaldatud ENSV ÜVT 1966, nr. 4, art. 23; ENSV Ülemkohtu bulletään, 1966, nr. 1, lk. 10—12).

5. ENSV Ministrite Nõukogu 1965. a. 23. novembri määrusega nr. 514 kinnitatud «Eluruumide vahetamise korra põhimäärus» (avaldatud ENSV MN MKK, 1965, nr. 43, art. 187; ENSV Ülemkohtu bulletään, 1965, nr. 4, lk. 6—8).

6. ENSV Ministrite Nõukogu 1963. a. 10. detsembri määrus nr. 530 «Vastutuse tõstmise kohta elamufondi säilitamise ja korrashoiu eest» (avaldatud MN MKK, 1963, nr. 43, art. 155; ENSV Ülemkohtu bulletään, 1964, nr. 1, lk. 2—8).

7. ENSV Ministrite Nõukogu 1962. a. 20. juuli määrus nr. 345 «Ametkondlike ja teenistuslike eluruumide kasutamise kor-

rastamisest» (avaldatud ENSV MN MKK, 1962, nr. 35, art. 130; ENSV Ülemkohtu bulletin, 1962, nr. 3, lk. 9—11).

8. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 18. märtsi määrus nr. 5 «NSV Liidu ja liiduvabariikide tsiviilseadusandluse aluste § 62 kohaldamise praktikast» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1963, nr. 2, lk. 18—20; venekeelses kogumikus lk. 8—12).

9. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1968. a. 21. märtsi määrus nr. 3 «Mõningate NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määruste kehtetuks tunnistamisest tsiviilasjades ja muudatuste tegemisest NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi kehtivais määrustes» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 4, lk. 246).

II. Teha muudatused . . . p. 1 «Tunnistada kehtetuks NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 18. märtsi 1963. a. määruse «NSV Liidu ja liiduvabariikide tsiviilseadusandluse aluste» § 62 kohaldamise praktikast p. 9».

10. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1964. a. 25. märtsi määrus nr. 3 «Kohtupraktikast tsiviilelamuasjades» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1964. a. nr. 2, lk. 17—22).

11. ENSV Ülemkohtu pleenumi 1965. a. 15. detsembri määrus nr. 3 «Kohtupraktikast elamuasjades» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1965, nr. 4, lk. 15—17).

## 2. Tööõigusest

1. ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1968. a. 4. septembri seadlus «Eesti NSV territooriumil kehtiva tööseaduste koodeksi muutmise ja täiendamise kohta» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1969, nr. 1, lk. 53—62; ENSV ÜVT, 1968, nr. 50, art. 348).

2. ENSV Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 18. septembri määrus nr. 4 «Kohtupraktikast tööliste ja teenistujate tööle ennistamise asjades» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1963, nr. 4, lk. 21—25).

3. ENSV Ülemkohtu pleenumi 1964. a. 1. oktoobri määrus nr. 7 «Eesti NSV Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 18. septembri määruse «Kohtupraktikast tööliste ja teenistujate tööle ennistamise asjades» punkt 5 tühistamise kohta» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1964, nr. 4, lk. 20).

4. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1964. a. 30. juuni määrus nr. 8 «Kohtupraktikast ametiühingu käitis- või kohaliku komitee nõusolekuta vallandatud isikute tööle ennistamise

asjades» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1964, nr. 3, lk. 6).

5. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1961. a. 18. detsembri määrus «Mõnedest kohtupraktika küsimustest tsiviilasjus tööliste ja teenistujate varalise vastutuse kohta nende poolt ettevõttele, asutusele või organisatsioonile tekitatud kahju eest» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1962, nr. 1, lk. 29—31; venekeelses kogumikus lk. 69—72).

6. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1967. a. 26. septembri määrus nr. 6 «Kohtute osatähtsuse tõstmisest tööseadusandluse järgimisel ja töödistsipliini tugevdamisel ettevõtetes, organisatsioonides ja asutustes» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 6, lk. 376—377).

7. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1967. a. 26. septembri määrus nr. 7 «Muudatuste tegemisest «NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 13. septembri 1957. a. määruse nr. 13 «Kohtupraktikast tsiviiltöösajades»» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 6, lk. 377—378).

8. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1968. a. 21. märtsi määrus nr. 5 «Kohtuotsuste täitmise peatamise lubamatusest tööle ennistamise asjades» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 4, lk. 247).

9. ENSV Ülemkohtu pleenumi 1968. a. 4. oktoobri määrus nr. 3 «Täienduste tegemisest Eesti NSV Ülemkohtu pleenumi 18. septembri 1963. a. määruses nr. 4 «Kohtupraktikast tööliste ja teenistujate tööle ennistamise asjades» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 6, lk. 363).

### 3. Perekonnaõigusest

1. NSV Liidu 1968. a. 27. juuni seadusega kinnitatud «NSV Liidu ja liiduvabariikide abielu- ja perekonnaseadusandluse alused» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 4, lk. 232—242; NSVL ÜT, 1968, nr. 27, art. 241).

2. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1968. a. 20. septembri seadlus «NSV Liidu ja liiduvabariikide abielu- ja perekonnaseadusandluse aluste ellurakendamise korra kohta» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 6, lk. 365—366; NSVL ÜT, 1968, nr. 39, art. 353).

3. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1967. a. 21. juuli seadlus «Laste ülalpidamiseks alimentide maksmise ja sissenõudmise korra parandamise kohta» (avaldatud «Nõukogude

Õigus», 1967, nr. 5, lk. 309—310; NSVL ÜT, 1967, nr. 30, art. 418).

4. NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu sekretariaadi 1969. a. 22. jaanuari määrus nr. 26/3 «Töötasu liigid (tululiigid), mida arvestatakse alimentide kinnipidamisel» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1969, nr. 2 lk. 136—138).

5. ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1967. a. 29. detsembri seadlus Eesti NSV territooriumil kehtiva «Abielu, perekonna ja eestkoste seaduste koodeksi» ja «Eesti NSV tsiviilprotsessi koodeksi» täiendamise kohta (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 1 lk. 55—57; ENSV ÜT 1967, nr. 56, art 486).

6. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1950. a. 4. augusti määrus nr. 14/10/4 «Kohtupraktikast laste ülalpidamiseks vahendite sissenõudmise asjades» ühes muudatustega 1954. a. 17. septembrist, 1954. a. 1. oktoobrist ja 1963. a. 14. märtsist (avaldatud venekeelses kogumikus lk. 47—58).

#### 4. Kahju tekitamisest

1. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 23. oktoobri määrus nr. 16 «Kahju hüvitamise hagide kohtupraktikast» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletään, 1963, nr. 4, lk. 11—20; venekeelses kogumikus lk. 445—460).

2. NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Palgaküsimuste Komitee ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu Presiidiumi 1961. a. 22. detsembri määrusega nr. 483/25 kinnitatud eeskirjad «Töölisele ja teenistujatele seoses nende tööga tekitatud vigastuse või mõne muu terviserikke puhul ettevõtete, asutuste või organisatsioonide poolt kahju heastamise kohta» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletään, 1962, nr. 2, lk. 23—30).

3. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 3. juuli määrus nr. 10 «Kohtupraktikast tsiviilasjades liigselt väljamakstud riiklike pensionisummade sissenõudmise kohta» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletään, 1963, nr. 3, lk. 25—27; venekeelses kogumikus lk. 34—36).

#### 5. Omandiõigusest

1. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1962. a. 31. juuli määrus nr. 13 «Kohtupraktikast asjades isikliku omandiõiguse kohta ehitustele» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletään,

1962, nr. 4, lk. 23—25; venekeelses kogumikus lk. 15—20).

2. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1963. a. 23. oktoobri määrus nr. 14 «Kohtupraktikast kodanike poolt mittetõise tuluga ehitatud või soetatud majade, suvilate ja muude ehituste tasuta äravõtmise asjades» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletin, 1964, nr. 4, lk. 8—10; venekeelses kogumikus lk. 441—445).

3. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1967. a. 25. veebruari määrus nr. 3 «Seadusandluse kohaldamise mõningaist küsimustest kodanike ja elamuehituskooperatiivide vaheliste vaidluste läbivaatamisest kohtuis» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 3, lk. 197—198).

4. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1948. a. 19. märtsi määrus nr. 6/5/4 «Kohtupraktikast vara üleskirjutusest vabastamise asjus» (avaldatud venekeelses kogumikus lk. 13—15).

5. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1968. a. 24. juuni määrus nr. 8 «Muudatuste tegemisest mõningais NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määrustes tsiviilasjades» I osa (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 5, lk. 311).

## 6. Pärimisõigusest

1. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1966. a. 1. juuli määrus nr. 6 «Kohtupraktikast pärimisasjades» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 1, lk. 53—58).

## 7. Kolhoosiõigusest

1. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1960. a. 26. märtsi määrus nr. 3 «Kohtupraktikast kolhooside tsiviilasjus» ühes muudatustega 1962. a. 31. märtsist ja 1963. a. 28. juunist (avaldatud venekeelses kogumikus lk. 75—84).

2. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1968. a. 24. juuni määrus nr. 8 «Muudatuste tegemisest mõningais NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi määrustes tsiviilasjades» II osa (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 5, lk. 311).

## 8. Autoriõigusest

1. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1967. a. 19. detsembri määrus nr. 9 «Autoriõigusest tulenevate vaidluste läbivaatamise kohtupraktikast» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 2, lk. 132—133).

## 9. Erimenetlusasjadest

1. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1966. a. 25. veebruari määrus nr. 2 «Kohtupraktikast juriidilise tähtsusega faktide tuvastamise asjades» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletään, 1966, nr. 2, lk. 27—30).

## 10. Protsessuaalküsimustest

1. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1965. a. 11. oktoobri määrus nr. 8 «Protsessiseadusandluse kohaldamise praktikast tsiviilasjade arutamisel kohtutes» (avaldatud ENSV Ülemkohtu bulletään, 1965, nr. 4, lk. 11—15).

2. NSV Liidu Ülemkohtu pleenumi 1967. a. 25. veebruari määrus nr. 1 «Kohtuprotsesside organiseerimise parandamisest, nende läbiviimise kultuuri tõstmisest ja kohtuliku tegevuse kasvatusliku mõju tugevdamisest» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1967, nr. 3, lk. 192—195).

3. ENSV Ülemkohtu pleenumi 1968. a. 27. märtsi määrus nr. 1 «Hagiavalduste vastuvõtmisest ja asjade kohtulikuks arutamiseks ettevalmistamisest rahvakohtuis» (avaldatud «Nõukogude Õigus», 1968, nr. 3, lk. 185—186).

## SISUKORD:

### I. Kriminaalasjad

	lk.
1. Huligaansus . . . . .	3
2. Miilitsatöötaja või rahvamalevlase vastu suunatud kuriteod . . . . .	6
3. Sotsialistliku vara riisumine . . . . .	7
4. Eelnevalt mittelubatud kuriteo varjamine, teadvalt riisutu omandamine . . . . .	10
5. Tahtlik tapmine . . . . .	11
6. Vägistamine . . . . .	12
7. Altkäemaks . . . . .	12
8. Transpordialased kuriteod . . . . .	13
9. Parandusliku töö asutuse tööd desorganiseeriv tegevus . . . . .	15
10. Kuriteod töökaitse ja ohutustehnika vastu . . . . .	15
11. Narkootiliste ainete ebaseaduslik valmistamine või levitamine . . . . .	15
12. Alaealiste kuritegevusest . . . . .	15
13. Karistuse mõistmine . . . . .	16
14. Karistuse mõistmisest retsidivistidele . . . . .	16
15. PTK režiimi määramisest . . . . .	17
16. Tüürmi režiimi kohaldamisest . . . . .	18
17. Samaliigiline või mitte vähem raske kuritegu . . . . .	18
18. Tingimisi süüdimõistmine . . . . .	18
19. Eriti ohtlikuks retsidivistiks tunnistamine . . . . .	19
20. Aumärkide või auastmete äravõtmisest . . . . .	20
21. Raskete kuritegude kvalifikatsiooni kooskõlla viimisest uue kriminaalkoodeksiga . . . . .	20
22. Tingimisi ennetähtaegne vabastamine karistuse kandmisest . . . . .	20
23. Kinnipidamiskohast tingimisi vabastamisest . . . . .	21
24. Kohtuotsuse täitmisest . . . . .	21
25. Kohtuotsuse täitmisest tsiviilhagi osas . . . . .	21
26. Kohtukulude sissenõudmisest . . . . .	22
27. Kohtuotsusest . . . . .	22
28. Alkoholismivastasest sundravist . . . . .	22

## II. Tsiviilasjad

1. Elamuõigusest . . . . .	23
2. Tööõigusest . . . . .	24
3. Perekonnaõigusest . . . . .	25
4. Kahju tekitamisest . . . . .	26
5. Omandiõigusest . . . . .	26
6. Pärimisõigusest . . . . .	27
7. Kolhoosiõigusest . . . . .	27
8. Autoriõigusest . . . . .	27
9. Erimenetlusaljast . . . . .	28
10. Protsessuaalküsimustest . . . . .	28

Märkus: kasutatud lühendid — «UK pl.» — Ülemkohtu pleenum  
 «venekeelne kogumik» — Сборник постановлений Пленума Верхов-  
 ного Суда СССР 1924—1963, М., 1964



## J. Telyplasjod

1. Elamõigused	25
2. Tööõigused	25
3. Perekonnõigused	26
4. Käbitõikriamõised	26
5. Orwandõigused	26
6. Pärimeõigused	27
7. Kolhoosõigused	27
8. Autorõigused	27
9. Ehtmenõuõigused	28
10. Prõtsessuaalõigused	28

Õiguse teooria ja praktikum — «ÕK nr» — Ühiskondliku õiguse  
«võrdne õigused» — Сборник постановлений Пленума Верхов-  
ного Суда СССР 1924—1962 М., 1963



TÜ RAAMATUKOGU



1 0300 00860110 8